TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2007 m. vasario 15 d. *

Byloje C-34/04

dėl ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal EB 226 straipsnį, pareikšto 2004 m. sausio 29 d.,

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama T. van Rijn ir C. Diderich, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Nyderlandų Karalystę, atstovaujamą H. G. Sevenster,

atsakovę,

* Proceso kalba: olandų.

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai A. Tizzano, A. Borg Barthet, J. Malenovský (pranešėjas) ir A. Ó Caoimh,

generalinė advokatė J. Kokott,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2006 m. liepos 13 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad Nyderlandų Karalystė, nepaskelbdama visam laikui į Argentiną perkeltų laivų „Wiron III“ ir „Wiron IV“ žvejybos leidimų negaliojančiais, neįvykdė įsipareigojimų pagal 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 3690/93, numatančio Bendrijos sistemą, nustatančią taisykles dėl žvejybos leidimuose pateiktinų minimalių duomenų (OL L 341, p. 93), 5 straipsnį.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisė

2 Europos ekonominės bendrijos ir Argentinos Respublikos susitarimas dėl santykių žuvininkystės sektoriuje Bendrijos vardu patvirtintas 1993 m. rugsėjo 28 d. Tarybos reglamentu Nr. 3447/93 (OL L 318, p. 1, toliau – žuvininkystės susitarimas). Žuvininkystės susitarimo devinta konstatuojamoji dalis nurodo, kad: „įsitikinusios, kad naujas bendradarbiavimo pobūdis žuvininkystės sektoriuje nuolat sudarys naujas žvejybos galimybes, padės atnaujinti ir pertvarkyti Argentinos laivyną, rekonstruoti Bendrijos laivyną bei skatinti racionalų išteklių naudojimą ilgalaikėje perspektyvoje."

3 Žuvininkystės susitarimo 5 straipsnio 1 ir 3 dalys nurodo:

„1. Šalys sudaro reikiamas sąlygas verslo įmonėms Argentinoje steigti naudodamosi vienoje arba keliose Bendrijos valstybėse narėse esančiu kapitalu bei Argentinos ir Bendrijos laivų savininkų bendroms perdirbimo įmonėms ir bendroms įmonėms žuvininkystės sektoriuje steigti siekdamos bendrai naudotis ir tam tikrais atvejais bendrai perdirbti Argentinos žuvininkystės išteklius remiantis I protokole bei I ir II prieduose nustatytomis sąlygomis.

<...>

3. Įgyvendindama savo laivyno restruktūrizavimo politikos dalį, Bendrija stengiasi, kad Bendrijos laivus perimtų verslo įmonės, kurios yra arba bus įsteigtos Argentinoje. Todėl įgyvendindama savo žvejybos pramonės techninio atnaujinimo politikos dalį, Argentina palengvina šiuo metu galiojančių žvejybos licencijų perdavimą ir išduoda reikiamas naujas licencijas pagal šį Susitarimą."

4 1992 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3760/92 dėl Bendrijos žuvininkystės ir akvakultūros sistemos sukūrimo (OL L 389, p. 1) 5 straipsnis numatė:

„1. Taryba, laikydamasi Sutarties 43 straipsnyje numatytos tvarkos, iki 1993 m. gruodžio 31 d. įtvirtina Bendrijos sistemą, kuri bus taikoma ne vėliau kaip nuo 1995 m. sausio 1 d., nustatydama taisykles, dėl valstybių narių išduodamuose ir tvarkomuose žvejybos leidimuose pateiktinų minimalių duomenų.

Nuo Bendrijos sistemos įsigaliojimo dienos valstybės narės privalo taikyti nacionalines žvejybos leidimų sistemas. Jei nenumatyta kitaip, kiekvienas Bendrijos žvejybos laivas privalo turėti jam priskirtą žvejybos leidimą.

Šios nuostatos taikomos nepažeidžiant jokių konkrečių sistemų, galbūt galiojančių Bendrijos lygiu, arba sistemų, būtinų dabartinių ar būsimų tarptautinių susitarimų pagrindu.

2. Leidimų sistemos taikomos visiems Bendrijos žvejybos laivams, veikiantiems Bendrijos žvejybos teritorijoje, trečiųjų valstybių vandenyse ir atviroje jūroje.

Bendrijos reikalavimai, susiję su minimaliais duomenimis, taikomi ir trečiųjų valstybių laivams, žvejojantiems Bendrijos žvejybos teritorijoje tarptautinių susitarimų numatytais atvejais." (Neoficialus vertimas)

5 Reglamento (EEB) Nr. 3760/92 11 straipsnis nustato:

„Atsižvelgdama į I antraštinę dalį, daugiamečiu pagrindu ir pirmą kartą ne vėliau kaip 1994 m. sausio 1 d. Taryba, laikydamasi Sutarties 43 straipsnyje numatytos tvarkos, nustato Bendrijos žvejybos sektoriaus pertvarkymo tikslus ir taisykles, kad būtų pasiekta ilgalaikė išteklių ir jų gavybos pusiausvyra. Pertvarkant kiekvienu atveju atsižvelgiama į galimas ekonomines ir socialines pasekmes bei įvairių žvejybos regionų specifiką." (Neoficialus vertimas)

6 Reglamento Nr. 3690/93 trečioje konstatuojamojoje dalyje numatyta, kad „pagal Bendrijos sistemą turėtų būti nustatytos taisyklės dėl minimalių duomenų, pateiktinų žvejybos leidimuose, išduotuose bet kuriam žvejybos laivui, plaukiojančiam su valstybės narės vėliava".

7 Reglamento Nr. 3690/93 1 straipsnis numato:

„1. Bendrijos žvejybos leidimų sistema sukuriama nustatant taisykles dėl minimalių duomenų, pateiktinų Reglamento (EEB) Nr. 3760/92 5 straipsnyje nurodytuose žvejybos leidimuose.

2. Reikalaujama, kad visi Bendrijos žvejybos laivai turėtų jiems išduotus žvejybos leidimus.

3. Leidimas turi būti laikomas laive.

4. Žvejybos laivams draudžiama žvejoti, laikyti laive, perkrauti iš jų žuvis į kitus laivus ar iškrauti žuvis į krantą, jeigu jiems nesuteiktas žvejybos leidimas arba jeigu žvejybos leidimas paskelbtas negaliojančiu, arba laikinai sustabdytas jo galiojimas."

8 Reglamento Nr. 3690/93 3 straipsnis numato:

„Vėliavos valstybė narė, atsižvelgdama į Reglamento (EEB) Nr. 3760/92 11 straipsnį, išduoda ir tvarko žvejybos leidimus žvejybos laivams, plaukiojantiems su jos vėliava."

9 Reglamento Nr. 3690/93 5 straipsnis numato:

„Vėliavos valstybė narė, laikinai nenaudojamų laivų žvejybos leidimus laikinai sustabdo arba paskelbia negaliojančiais, o laivų, kurie visam laikui nutraukia žvejybos veiklą, žvejybos leidimus skelbia negaliojančiais."

10 Pagal 1993 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 3699/93, nustatančio reikalavimus ir tvarką dėl Bendrijos struktūrinės paramos žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje bei jo produktų perdirbimui ir pardavimui į rinką (OL L 346, p. 1), 8 straipsnio 1 ir 2 dalis:

„1. Valstybės narės imasi priemonių žvejybos pastangoms sureguliuoti, kad pasiektų bent 5 straipsnyje minėtų daugiamečių orientavimo programų tikslus.

Prireikus valstybės narės imasi priemonių visam laikui nutraukti arba apriboti laivų žvejybinę veiklą.

2. Laivų žvejybos veikla visam laikui nutraukiama šiomis priemonėmis:

— pašalinimas iš apyvartos,

— perkėlimas visam laikui į trečiąją valstybę, jei šiuo perkėlimu nepažeidžiama tarptautinė teisė ir nedaroma žalos jūros išteklių išsaugojimui ir valdymui,

— laivo Bendrijos vandenyse paskyrimas visam laikui kitiems, ne žvejybos tikslams.

<...>

Valstybės narės užtikrina, kad visi laivai, kuriems taikytos šios priemonės, būtų išbraukti iš žvejybos laivų registrų ir Bendrijos žvejybos laivų registro. Jos taip pat užtikrina, kad iš registrų išbrauktiems laivams būtų visam laikui uždrausta žvejoti Bendrijos vandenyse.“ (Neoficialus vertimas)

11 Reglamento (EB) Nr. 3699/93 9 straipsnio 1 dalis nurodė:

„Valstybės narės gali imtis priemonių žuvininkystei perorientuoti, skatindamos laikinų bendrųjų įmonių ir (arba) bendrovių asociacijų steigimą.“ (Neoficialus vertimas)

12 Tarybos reglamentas Nr. 3699/93 panaikintas 1998 m. lapkričio 3 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2468/98, nustatančio reikalavimus ir tvarką dėl Bendrijos struktūrinės paramos žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje bei jo produktų perdirbimui ir pardavimui į rinką (OL L 312, p. 19), 20 straipsnio pirmąja pastraipa. Pastarojo reglamento 8 straipsnio 1 ir 2 dalių bei 9 straipsnio 1 dalies tekstas yra toks pats kaip Reglamento Nr. 3699/93 atitinkamų nuostatų.

Nacionalinė teisė

13 1984 m. gruodžio 27 d. Potvarkio dėl žvejybos leidimų (Nederlandse Staatscourant 1984, Nr. 253, toliau – nacionalinis potvarkis dėl žvejybos leidimų), bylos aplinkybių metu galiojančios redakcijos 4 straipsnis nurodė:

„1. Nuo 1995 m. sausio 1 d. draudžiama be žvejybos leidimo žvejoti su žvejybos laivu, laikyti laive, perkrauti į kitus laivus ar iškrauti į krantą priede numatytas žuvų rūšis.

<...>

4. 1 dalyje numatytą žvejybos leidimą reikia laikyti žvejybos laive; jis nustoja galioti, jei atitinkamas žvejybos laivas nebenaudojamas žvejybai."

Faktinės aplinkybės ir ikiteisminė procedūra

14 Pagal žuvininkystės susitarimą žvejybos laivai „Wiron III" ir „Wiron IV", plaukiojantys su Nyderlandų vėliava ir įregistruoti Nyderlanduose, perkelti į Argentiną 1996 m. liepos mėnesį. Šis perkėlimas atliktas įsteigus mišrią bendrovę, siejančią Bendrijos ir Argentinos laivų eksploatuotojus, kuriai Bendrija skyrė pagalbą. Laivai buvo išbraukti iš Nyderlandų žvejybos laivų registro (toliau – Nyderlandų registras) ir buvo įtraukti į Argentinos registrą.

15 Komisija nustatė, kad žvejybos laivų „Wiron III" ir „Wiron IV" turėti žvejybos leidimai buvo panaudoti kitiems žvejybos laivams.

16 2001 m. balandžio 17 d. laišku Komisija pranešė Nyderlandų Karalystei, kad naudojant žvejybos leidimus kitiems laivams buvo pažeista Reglamento Nr. 3690/93 5 straipsnyje numatytą kompetentingų nacionalinių valdžios institucijų pareiga paskelbti negaliojančiais laivų, kurie visam laikui nutraukė žvejybos veiklą, žvejybos leidimus. Be to, šiuo laišku pateikusi Nyderlandų Karalystei oficialų pranešimą, Komisija, remdamasi EB 226 straipsnio pirmąja pastraipa, paprašė pateikti savo pastabas dėl įsipareigojimų neįvykdymo, kuriuo ji yra kaltinama.

17 2001 m. birželio 15 d. atsakyme į minėtą laišką Nyderlandų Karalystė ginčijo pateiktas išvadas ir tvirtino, kad ji įvykdė įsipareigojimus pagal Bendrijos teisę.

18 Neįtikinta šiame atsakyme pateiktais argumentais, 2003 m. sausio 16 d. Komisija pateikė Nyderlandų Karalystei pagrįstą nuomonę, kurioje ji pakartojo savo oficialiame pranešime pateiktus argumentus ir pasiūlė šiai valstybei narei per du mėnesius nuo pagrįstos nuomonės gavimo datos nurodyti priemones, kurių ji siūlo imtis, kad nutrauktų įsipareigojimų nevykdymą, kuriuo yra kaltinama.

19 2003 m. kovo 27 d. atsakyme į pagrįstą nuomonę Nyderlandų Karalystė tvirtino, kad ji visiškai įvykdė įsipareigojimus pagal Bendrijų teisę ir kad laivų „Wiron III" ir „Wiron IV" perkėlimo į Argentiną metu nebuvo reikalaujama paskelbti šių laivų žvejybos leidimus negaliojančiais.

20 Šiomis aplinkybėmis Komisija nusprendė pareikšti šį ieškinį.

Dėl ieškinio

Šalių argumentai

21 Komisijos ieškinys pagrįstas Reglamento Nr. 3690/93 5 straipsniu, pagal kurį vėliavos valstybė narė skelbia negaliojančiais laivų, kurie visam laikui nutraukia žvejybos veiklą, žvejybos leidimus.

22 Komisija teigia, jog ši pareiga paskelbti žvejybos leidimus negaliojančiais reiškia, kad paskelbus leidimą negaliojančiu atsilaisvinusiu žvejybos pajėgumu negalima naudotis, išduodant naujus leidimus kitiems laivams, nes taip juo naudojantis būtų pažeista Reglamento Nr. 3699/93 8 straipsnio 1 dalies pirmoji pastraipa, pagal kurią valstybės narės imasi priemonių žvejybos pastangoms sureguliuoti, kad pasiektų bent daugiamečių orientavimo programų tikslus. Jei Bendrija leistų šitaip naudoti visam laikui į trečiąsias valstybes perkeltų laivų leidimus, nebūtų pasiektas tikslas sumažinti žvejybos laivyną.

23 Ši nuostata taip pat būtų taikoma ir perkėlimo visam laikui, sukūrus bendrąją įmonę, atveju. Šis perkėlimas, aiškiai numatytas Reglamento Nr. 3699/93 III priedo 1.2 punkto a papunkčio trečioje įtraukoje, iš tiesų yra viena iš laivų perkėlimo į trečiąją valstybę galimybių.

24 Be to, Komisijos nuomone, galutinis dviejų nagrinėjamų laivų perkėlimas į Argentiną, įsteigus bendrąją įmonę, yra priemonė, kuriai taikomos Bendrijos struktūrinės politikos taisyklės. Nyderlandų Karalystės daromas skirtumas tarp perkėlimo visam laikui į trečiąją valstybę Reglamento Nr. 3699/93 prasme ir perkėlimo visam laikui pagal žuvininkystės susitarimą yra visiškai nepagrįstas. Iš tiesų toks požiūris prieštarautų Reglamentui Nr. 3699/93, minėtam žuvininkystės susitarimui ir 1996 m. gruodžio 16 d. Komisijos sprendimui, kuriuo atitinkamiems laivų savininkams paskirta Bendrijos finansinė pagalba (toliau – 1996 m. gruodžio 16 d. sprendimas), ir pačiam nagrinėjamo perkėlimo pobūdžiui. Be to, Komisijos nagrinėjimą patvirtina Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo praktika (2003 m. balandžio 3 d. Sprendimas *Vieira ir kiti prieš Komisiją*, T-44/01, T-119/01 ir T-126/01, Rink. p. II-1209).

25 Daugiametės žvejybos laivynams skirtos orientavimo programos įgyvendinamos įvairiais būdais. Reglamento Nr. 3699/93 8 ir 9 straipsniuose linkstama programas įgyvendinti žvejybos laivus visam laikui perkeliant į trečiąsias valstybes (8 straipsnis)

arba įsteigiant bendrąsias įmones (9 straipsnis), taigi pagal šio reglamento 5 straipsnyje pateiktą apibrėžimą, įgyvendinant tikslus, kad būtų sureguliuotos žvejybos pastangos. Todėl pagal Reglamento Nr. 3699/93 III priedo 1.2 punkto a papunkčio trečią įtrauką šio reglamento 9 straipsnyje nurodytoms bendrosioms įmonėms finansinė pagalba suteikiama, tik jei laivas visam laikui perkeliamas į atitinkamą trečiąją valstybę. Vadinasi, minėtame 9 straipsnyje numatyta priemonė yra neatskiriama nuo papildomos priemonės, t. y. laivo perkėlimo visam laikui į trečiąją valstybę, siekiant sumažinti žvejybos veiklą.

26 Nyderlandų Karalystė tvirtina, kad Komisija Reglamento Nr. 3690/93 5 straipsnį aiškina plačiai. Iš tiesų šiame straipsnyje nenurodomos sąlygos, kuriomis būtų galima išduoti naujus žvejybos leidimus.

27 Be to, du nagrinėjami laivai buvo išbraukti iš Bendrijos ir Nyderlandų registrų po to, kai buvo perkelti į Argentiną pagal žuvininkystės susitarimą. Pagal nacionalinio potvarkio dėl žvejybos leidimų 4 straipsnio 4 dalį šių laivų leidimai neteko galios savaime, o ne paskelbus juos negaliojančiais pagal minėto 5 straipsnio nuostatas.

28 Be to, perkeliant laivų, dėl kurių pareikštas šis ieškinys, Reglamentas Nr. 3690/93 netaikomas. Iš tiesų šie laivai perkelti pagal žuvininkystės susitarimą, o ne vykdant Reglamento Nr. 3699/93 II antraštinėje dalyje nurodytą daugiametę orientavimo programą. Perkeliant laivus suteikta finansinė pagalba buvo visiškai finansuojama Bendrijos, o ne žuvininkystės orientavimo finansinio instrumento paramos lėšomis. Šios dvi sistemos taip pat skyrėsi taikytos procedūros požiūriu. Pagal žuvininkystės

susitarimą bendrųjų įmonių įsteigimo ir išlaikymo projektus tvirtina jungtinis komitetas, o pagal šį reglamentą tokią procedūrą vykdo Komisija ir valstybės narės. Pagaliau 1996 m. gruodžio 16 d. Sprendimo motyvai pagrįsti tik žuvininkystės susitarimo 7 straipsnio 1 dalimi ir Reglamentu Nr. 3447/93.

29 Bet kuriuo atveju, net jei Reglamentas Nr. 3690/93 būtų taikytinas perkeliant laivus „Wiron III" ir „Wiron IV" į Argentiną, tai būtų perkėlimas Reglamento Nr. 3699/93 9 straipsnio prasme, įvykdytas įsteigiant bendrąją įmonę, o ne šio reglamento 8 straipsnio, nurodančio perkėlimą visam laikui, prasme. Todėl nebuvo draudžiama naudoti atsilaisvinusio žvejybos pajėgumo Nyderlandų registre išduodant leidimus kitiems laivams. Iš tiesų šie du straipsniai nurodo du nesusijusius veiksmus ir yra pagrįsti skirtingomis pagalbos sistemomis. Reglamento 8 straipsnis susijęs su „žvejybos pastangų sureguliavimu", o 9 straipsnis nurodo „žuvininkystės perorientavimą". Laivo perkėlimas pagal pastarąjį straipsnį, be abejo, gali būti susijęs su žvejybos pastangų sureguliavimu, tačiau toks sutapimas visiškai nebūtinas.

Teisingumo Teismo vertinimas

30 Pirmiausia pažymėtina, kad šiuo atveju neabejotina, jog laivai „Wiron III" ir „Wiron IV" yra visam laikui perkelti į Argentiną, nes jie įtraukti į Argentinos registrą.

31 Komisija ieškinyje pareikštu kaltinimu, perteiktu šio sprendimo 1 punkte, siekia, kad Teisingumo Teismas pripažintų, jog Nyderlandų Karalystė, nepaskelbdama minėtų laivų žvejybos leidimų negaliojančiais, neįvykdė įsipareigojimų pagal Reglamento Nr. 3690/93 5 straipsnį.

32 Šiuo atžvilgiu primintina, kad pagal Reglamento Nr. 3690/93 5 straipsnio nuostatas, jei žvejybos laivas visam laikui nutraukia veiklą, šio laivo žvejybos leidimas paskelbiamas negaliojančiu.

33 Todėl, prieš pradedant iš esmės nagrinėti Komisijos pareikštą kaltinimą, reikia iškelti preliminarius klausimus, pirma, ką tiksliai reiškia žvejybos laivo veiklos nutraukimas visam laikui ir, antra, ar tokio laivo perkėlimas visam laikui į Argentiną, įsteigus bendrąją įmonę, yra veiklos nutraukimas visam laikui Reglamento Nr. 3690/93 5 straipsnio prasme.

Veiklos nutraukimas visam laikui

34 Aišku, kad nei Reglamento Nr. 3690/93 5 straipsnyje, nei visame šiame reglamente nepateikiama jokių nuorodų dėl sąvokos „veiklos nutraukimo visam laikui“. Tačiau ši sąvoka apibrėžta Reglamente Nr. 3699/93, tiksliau tariant, šio reglamento 8 straipsnio 2 dalyje, kurioje nurodyta, kad laivų žvejybos veikla visam laikui gali būti nutraukta šiomis priemonėmis: pašalinant iš apyvartos; perkeliant visam laikui į trečiąją valstybę, jei šiuo perkėlimu nepažeidžiama tarptautinė teisė ir nedaroma žalos jūros išteklių išsaugojimui ir valdymui bei laivą Bendrijos vandenyse paskiriant visam laikui kitiems, ne žvejybos, tikslams.

35 Reglamentai Nr. 3690/93 ir Nr. 3699/93 iš esmės skiriasi tiek savo dalyku, tiek tikslu. Iš tiesų Reglamentas Nr. 3690/93, kaip matyti iš jo trečios konstatuojamosios dalies, nustato taisykles dėl žvejybos leidimuose pateiktinų minimalių duomenų,

o Reglamentas Nr. 3699/93 apibrėžia Bendrijos struktūrinės paramos žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje kriterijus ir sąlygas.

36 Vis dėlto, nors šiais dviem reglamentais siekiama skirtingų tikslų, negalima daryti išvados, kad „veiklos nutraukimo visam laikui" sąvokos apibrėžimas taikomas tik Reglamento Nr. 3699/93 atžvilgiu ir kad šio apibrėžimo negalima naudoti kitų antrinės teisės instrumentų, susijusių su žuvininkystės politikos sritimi, atžvilgiu.

37 Be to, Reglamentas Nr. 3699/93, apibrėžiantis „veiklos nutraukimo visam laikui" sąvoką, buvo priimtas vėliau nei Reglamentas Nr. 3690/93. Taigi, kaip matyti iš skirtingų Reglamento Nr. 3699/93 kalbinių versijų, būtent anglų, ispanų, prancūzų ir italų kalbomis, Bendrijos teisės aktų leidėjas sąmoningai vartoja tas pačias formuluotes kaip ir Reglamente Nr. 3690/93.

38 Todėl nėra priežasčių manyti, kad minėtos sąvokos, nors ir suformuluotos Reglamente Nr. 3699/93, negalima vartoti taikant Reglamento Nr. 3690/93 5 straipsnį, susijusį su žvejybos leidimų laikinu sustabdymu arba paskelbimu negaliojančiais.

39 Tarp Reglamento Nr. 3699/93 8 straipsnio 2 dalyje išvardytų laivų žvejybos veiklos nutraukimo visam laikui priemonių yra ir „perkėlimas visam laikui į trečiąją valstybę". Nagrinėjamu atveju žvejybos laivai „Wiron III" ir „Wiron IV" buvo perkelti į „trečiąją valstybę", t. y. Argentinos Respubliką.

40 Nyderlandų Karalystė tvirtina, kad šie laivai perkelti į Argentiną, remiantis žuvininkystės susitarimu. Tai reiškia, kad šio perkėlimo negalima laikyti laivų žvejybos veiklos nutraukimu visam laikui Reglamento Nr. 3699/93 8 straipsnio 2 dalies prasme. Tačiau šį argumentą reikia atmesti.

41 Minėto 8 straipsnio 2 dalies formuluotė visiškai neatmeta galimybės „veiklos nutraukimo visam laikui priemonių“ sąvoką taikyti laivų veiklos nutraukimui visam laikui tarptautinio Bendrijos ir trečiųjų valstybių susitarimo pagrindu. Atvirkščiai, minėtos nuostatos antroje įtraukoje yra aiški nuoroda į tarptautinę teisę, taigi ir į tarptautinius susitarimus.

42 Žuvininkystės susitarimui taip pat visiškai neprieštarauja tai, kad jo pagrindu atliktas žvejybos laivų perkėlimas laikomas laivų žvejybos „veiklos nutraukimo visam laikui priemone“ Bendrijos teisės prasme.

43 Vadinasi, tarptautinio susitarimo pagrindu atliktas žvejybos laivų perkėlimas visam laikui į trečiąją valstybę yra viena iš Reglamento Nr. 3699/93 8 straipsnio 2 dalyje numatytų laivų žvejybos veiklos nutraukimo visam laikui priemonių. Todėl nagrinėjamu atveju laivų „Wiron III“ ir „Wiron IV“ perkėlimas visam laikui į Argentiną yra žvejybos „veiklos nutraukimo visam laikui priemonė“, atitinkanti šios priemonės apibrėžimą Bendrijos teisėje.

44 Šiuo atžvilgiu aplinkybė, kad laivai perkelti įsteigiant bendrąją įmonę, neturi reikšmės. Ši aplinkybė, nurodyta Reglamento Nr. 3699/93 9 straipsnyje, nedaro įtakos Reglamento Nr. 3690/93 taikymui.

Žvejybos leidimų paskelbimas negaliojančiais

45 Taigi kyla klausimas, ar nagrinėjamu atveju kompetentingos Nyderlandų valdžios institucijos paskelbė visam laikui į Argentiną perkeltų laivų „Wiron III“ ir „Wiron IV“ žvejybos leidimus negaliojančiais.

46 Nyderlandų Karalystė tvirtina, kad po to, kai minėti laivai pagal žuvininkystės susitarimą buvo perkelti į Argentiną, jie buvo išbraukti iš Bendrijos ir Nyderlandų registrų ir kad pagal nacionalinio potvarkio dėl žvejybos leidimų 4 straipsnio 4 dalį minėti leidimai savaime neteko galios, o tai prilygsta jų paskelbimui negaliojančiais.

47 Komisija neginčija, jog tai, kad pagal minėtą nacionalinę nuostatą laivų „Wiron III“ ir „Wiron IV“ žvejybos leidimai neteko galios, gali prilygti jų paskelbimui negaliojančiais. Tačiau ji tvirtina, kad perkėlus šiuos laivus atsilaisvinęs žvejybos pajėgumas buvo naudojamas kitiems laivams.

48 Komisija tvirtina ir tai, kad minėtas gynybos pagrindas yra naujas, nes ikiteisminiame etape Nyderlandų Karalystė nenurodė nei nacionalinio potvarkio dėl žvejybos leidimų 4 straipsnio 4 dalies, nei aplinkybės, kad minėtų laivų leidimai negalioja, nes savaime netenka galios. Atvirkščiai, ši valstybė narė pareiškė kitokią nuomonę, tvirtindama, jog laivų perkėlimo visam laikui į trečiąją valstybę nereikia paskelbti žvejybos leidimų negaliojančiais.

49 Kalbant apie Komisijos pareikštą prieštaravimą dėl minėto gynybos pagrindo priimtinumo, pakanka pastebėti, kad atsisakymas atsižvelgti į šį pagrindą pažeistų bendrąjį gynybos teisių apsaugos principą. Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo

praktiką ikiteisminės procedūros teisėtumas yra esminė garantija, kurios reikalaujama EB sutartimi, ne tik siekiant apsaugoti atitinkamos valstybės narės teises, bet ir užtikrinti, kad galima teisminė procedūra vyktų dėl aiškiai apibrėžto ginčo (žr. 1995 m. liepos 11 d. Nutarties *Komisija prieš Ispaniją*, C-266/94, Rink. p. I-1975, 17 punktą). Taigi, kai dalykas yra apibrėžtas, valstybė narė turi teisę pateikti visus turimus pagrindus, kad užtikrintų savo gynybą. Be to, nėra jokios proceso taisyklės, kuri įpareigotų atitinkamą valstybę narę ikiteisminės procedūros etape pateikti visus savo gynybos argumentus ieškinio, pagrįsto EB 226 straipsniu, atžvilgiu (žr. 1999 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją*, C-414/97, Rink. p. I-5585, 19 punktą).

Naujų žvejybos leidimų išdavimas

50 Komisija tvirtina, jog iš Reglamento Nr. 3690/93 5 straipsnio matyti, kad laivus perkėlus visam laikui į trečiąją valstybę, valstybė narė ne tik turi tokiems perkeltiems laivams išduotus leidimus paskelbti negaliojančiais, bet ir nenaudoti nacionaliniame registre taip atsilaisvinusio žvejybos pajėgumo naujiems leidimams išduoti. Iš tiesų toks naudojimas prieštarautų Reglamento Nr. 3699/93 8 straipsnio, t. y. nuostatos, kuri yra Bendrijos vykdomos Bendrijos žvejybos sektoriaus pertvarkymo politikos dalis, tikslams. Šį argumentą vis dėlto reikia atmesti.

51 Iš tiesų svarbu pažymėti, kad Reglamento Nr. 3690/93 5 straipsnio formuluotėje nėra draudimo naudoti visam laikui perkėlus laivus į trečiąsias valstybes atsilaisvinusio žvejybos pajėgumo naujiems leidimams išduoti, šiame straipsnyje tik numatyta pareiga vėliavos valstybei narei paskelbti laivų, kurie visam laikui nutraukia žvejybos veiklą, žvejybos leidimus negaliojančiais. Iš išdėstytų argumentų matyti, kad Nyderlandų Karalystė įvykdė šią pareigą paskelbti žvejybos leidimus negaliojančiais.

52 Dėl Reglamento Nr. 3699/93 8 straipsnio pakanka pastebėti, kad Reglamento Nr. 3690/93 5 straipsnyje, t. y. vienintelėje nuostatoje, kuria remiasi Komisija savo ieškinio argumentuose, į jį nėra jokios nuorodos. Bet kuriuo atveju šiame 8 straipsnyje numatyta, be kita ko, kokiomis priemonėmis galima visam laikui nutraukti laivų žvejybos veiklą, ir įtvirtintas reikalavimas užtikrinti, kad iš registrų išbrauktiems laivams būtų uždrausta žvejoti Bendrijos vandenyse. Tačiau iš šios nuostatos teksto neišplaukia, kad negalima naudoti visam laikui perkėlus laivus į trečiąsias valstybes atsilaisvinusio žvejybos pajėgumo naujiems leidimams išduoti.

53 Net darant prielaidą, kad remdamasi kitomis Bendrijos teisės nuostatomis Komisija galėjo, remdamasi EB 226 straipsniu pareikšti ieškinį Nyderlandų Karalystei dėl naujų žvejybos leidimų išdavimo, kaip generalinė advokatė nurodė išvados 45 punkte, aišku, kad šių nuostatų pažeidimas nėra valstybės įsipareigojimų neįvykdymo, dėl kurio pareikštas kaltinimas, dalykas (žr. 2005 m. spalio 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Jungtinę Karalystę*, C-6/04, Rink. p. I-9017, 58–60 punktus; 2006 m. birželio 15 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-255/04, Rink. p. I-5251, 24 punktą).

54 Iš išdėstytų argumentų matyti, kad Komisijos kaltinimas, grindžiamas Reglamento Nr. 3690/93 5 straipsnio pažeidimu, yra nepagrįstas.

55 Tokiomis aplinkybėmis Komisijos ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

56 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Nyderlandų Karalystė prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Komisija pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.